

Братя Грим

Желязната печка

Живял някога един принц, който бил омагьосан от зла вещица. Той бил затворен в желязна печка сред гората и никой не можел да го освободи.

Веднъж, като се разхождала в гората, царската дъщеря се загубила. Три дни се лутала, но не успяла да намери пътя към двореца. Накрая видяла желязната печка и щом приближила, от нея се чул глас:

– Коя си ти и къде отиваш?

– Загубих се в гората и не мога да намеря пътя – отговорила тя.

– Аз ще ти помогна да намериш пътя, ако ми обещаеш да направиш това, за което ще те помоля. Аз съм син на могъщ цар и искам да се ожениш за мен.

Принцесата се изплашила и не знаела какво да прави, но понеже искала да се прибере вкъщи, се съгласила да се омъжи за царския син.

– Трябва да дойдеш тук отново – казал омагьосаният принц. – Ще донесеш нож и ще издълбаваш дупка в печката.

В този миг пред принцесата се появил някакъв човек, който я повел през гората и ѝ показал пътя към двореца.

Като видял любимата си дъщеря, царят много се зарадвал, ала принцесата се натъжила и казала:

– Мили татко, в гората видях една желязна печка, в която е затворен царски син. Той обеща да ми покаже пътя, ако се омъжа за него. Аз се съгласих, защото нямаше да мога да се върна в двореца.

Царят се изплашил и заповядал на дъщерята на мелничаря да отиде в гората вместо принцесата. Дали нож на момичето и го завели при желязната печка. То дълбало цял ден и цяла нощ, но не успяло да пробие дупка. Щом се съмнало, от печката се чул глас:

– Струва ми се, че вече се зазорява.

– Да – отговорило момичето, – и на мен така ми се струва, защото чувам, че мелницата работи.

– Значи ти си дъщерята на мелничаря. Върви си и кажи на царската дъщеря да дойде.

Момичето отишло в двореца и казало на царя:

– Царю, този, който е затворен в печката, каза, че в гората трябва да отиде царската дъщеря.

Тогава царят заповядал да изпратят една свинарка. Завели свинарката при желязната печка. Тя дълбала цял ден и цяла нощ, но не успяла да пробие дупка. Щом се съмнало, от печката се чул глас:

– Струва ми се, че вече се зазорява.

– Да – отговорила свинарката, – и на мен така ми се струва, защото

чувам, че свинете грухтят.

– Значи ти си свинарка. Върви си и кажи на царската дъщеря да дойде. Ако не дойде, цялото царство ще бъде опустошено.

Свинарката отишла в двореца и казала на царя какво е чула в гората. Царската дъщеря се разплакала, но трябвало да се примири със съдбата си. Сбогувала се с баща си и отишла в гората. Започнала да дълбае с ножа в желязната печка и скоро успяла да пробие малка дупка. Погледнала през нея и видяла красив момък, целият обсипан със злато и скъпоценни камъни. Принцесата продължила да дълбае, докато дупката станала голяма. Царският син излязъл навън и казал:

– Ти ме спаси и затова ще станеш моя жена.

– Съгласна съм – отговорила принцесата, – но първо трябва да се сбогувам с моя баща.

– Добре – казал царският син, – но не бива да казваш повече от три думи.

Принцесата се върнала в двореца, но забравила, че не трябва да казва повече от три думи. В същия миг желязната печка изчезнала. Изчезнал и царският син.

Принцесата се сбогувала с баща си и тръгнала към гората. Дълго търсила желязната печка, но не я намерила. Когато се стъмнило, тя се приютила в клоните на едно дърво, за да се предпази от горските зверове. Изведнъж видяла светлинка в далечината. Слязла от дървото и се отправила към светлинката. Скоро стигнала до една малка къщичка. Надникнала през прозореца и видяла малки и големи жаби, които седели около богато наредена трапеза. Почукала на вратата и отвътре се чул глас:

– Жабче, жабче, я скочи
и вратата отключи!
Погледни отвън кой чука
и защо пристига тука!

Едно жабче скочило и отворило вратата. Принцесата влязла, поздравила любезно жабите и седнала при тях. Най-старата жаба попитала:

– Коя си ти и къде отиваш?

Принцесата разказала какво ѝ се е случило и добавила:

– Понеже казах повече от три думи, царският син изчезна. Но аз ще го търся по целия свят и ще го намеря!

Жабата каза:

– Жабче, жабче, я скочи
и долапа отключи!
Там е златната кутия –
бързо тука донеси я!

Жабчето скочило и донесло кутията.

– Тази кутия ще ти помогне – каза старата жаба на принцесата. Но преди това трябва да се нахраниш и да си починеш.

Принцесата опитала от вкусните ястия, а после легнала в меко легло с пухени завивки и заспала.

На сутринта старата жаба извадила от златната кутия три игли, дала ги на принцесата и каза:

– Вземи тези игли. Те ще ти помогнат да преминеш през стъклената планина, през трите меча и през дълбоката вода. После ще стигнеш до един дворец, в който ще намериш царския син.

След това жабата дала на принцесата едно желязно колело и три ореха.

– Пази иглите, колелото и орехите. Ако ги загубиш, няма да успееш да намериш царския син.

Принцесата взела иглите, колелото и орехите и тръгнала на път. Най-напред стигнала до стъклената планина. С помощта на иглите тя успяла да премине през нея. После стигнала до трите остри меча. Седнала на колелото и като минала през тях, спряла на брега на едно езеро. Там имало лодка. Принцесата се качила в лодката, прекосила езерото и когато слязла на другия бряг, видяла великолепен дворец. Това бил дворецът, в който живеел царският син. Щом влязла вътре, придворните я попитали:

– Какво търсиш тук, девойко?

– Търся някаква работа – отговорила принцесата.

– Можеш да дойдеш и да помагаш в кухнята – казали придворните.

Ала през това време царският син се бил оженил за друга принцеса, защото помислил, че девойката, която го спасила, е вече мъртва.

Вечерта принцесата измила пода и блюдата и преди да си легне счупила единия орех. От него се появила разкошна рокля. На другия ден тя облякла роклята и отишла в кухнята. Като разбрала, че малката прислужница е облечена в такава красива рокля, царицата заповядала да я доведат при нея.

– Тази рокля не е за момиче като теб. Искам да я купя! – каза царицата.

– Не я продавам – отговорила принцесата. – Ако ме пуснеш за една нощ в покоите на царя, ще ти я дам.

Царицата се съгласила, но наредила да сложат сънотворни билки във виното на царя. Когато принцесата отишла в покоите му, той спял дълбоко.

Принцесата започнала да го вика:

– Събуди се, мили мой! Аз те спасих от желязната печка! Търсих те навсякъде. Преминах през стъклена планина, през три остри меча и през дълбока вода, за да те намеря, а ти не ме чуваш!

На сутринта слугите разказали всичко на своя господар.

Вечерта принцесата счупила втория орех и от него се появила още по-красива рокля. Щом я видяла, царицата поискала да я купи.

– Ще ти я дам, ако ме пуснеш и тази нощ в покоите на царя – казала принцесата.

Царицата се съгласила, но пак заповядала да сложат сънотворни билки във виното на царя. Той заспал дълбоко и нищо не чул. На сутринта, когато се събудил, слугите отново му разказали всичко.

На третата вечер принцесата счупила и третия орех. От него се появила рокля от чисто злато. Като я видяла, царицата поискала да я купи, но и този път принцесата казала:

– Ще ти я дам, ако ме пуснеш в покоите на царя.

Царицата се съгласила и пак наредила да сложат билки във виното на царя. Ала той не го изпил и останал буден.

Принцесата влязла в покоите му и започнала горчиво да плаче.

– Мили мой, събуди се! – извикала тя. – Аз те спасих от желязната печка!

Тогава царят станал, прегърнал принцесата и казал:

– Ти ми спаси живота. Обичам само теб и никога вече няма да се разделим!

Тогава двамата се качили в каляската и избягали от двореца. Преминали през езерото, трите меча и стъклената планина и стигнали до къщата на жабите. Щом влезли вътре, тя се превърнала в прекрасен дворец.

От този ден нататък царският син и принцесата заживели щастливо.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Der Eisenofen

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2474>]